

internationale Pligter, hvis der var Konflikt mellem Forbundet og en Stat udenfor dette, derfor maatte den have en Observatør paa Stationen.

Under Forhandlingerne i Kommissionen blev der fremsat Tvivl om, at en saadan Station overhovedet var teknisk mulig, og at dens Meddelelser kunde gaa igennem, hvis en Stat havde Interesse af at afbryde Forbundets Forbindelser. Desuden blev det oplyst, at et vist Antal Stater for Tiden ikke havde de nødvendige Modtagelsesstationer, og der blev yret Modvilje imod at gaa til at forøge Forbundets aarlige Udgifter i dette Øjemed.

Kommissionen besluttede at nedsætte et Underudvalg paa 6 Medlemmer til nærmere Undersøgelse og Overvejelse af Spørgsmaalet.

Underudvalget kom ikke til noget endeligt Resultat, men ansaa yderligere Undersøgelser, saavel tekniske som økonomiske og retslige, for nødvendige.

Behandlingen af dette Spørgsmaal i Kommissionen endte derfor med et Forslag til Forsamlingen om at vedtage en Resolution — Bilag 1, Sp. 5785 —, der henviser Spørgsmaalet til Behandling paa næste Delegeretforsamling og anmoder Raadet om at lade Undersøgelserne af det fortsætte.

Denne Resolution vedtog Forsamlingen.

2. Voldgifts- og Sikkerhedskomiteéns Undersøgelser vedrørende Pagtens Artikler 10, 11 og 16.

Delegeretforsamlingen havde i 1927 paalagt Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén at foretage en systematisk Forberedelse af de Midler, som Folkeforbundets Organer burde anvende for at sætte Medlemmerne i Stand til at opfylde de Forpligtelser, som paahviler dem i Henhold til Pagtens forskellige Artikler. I Henhold til dette Paalæg paabegyndte Komiteén et Studium særlig af Pagtens Artikler 10, 11 og 16 og *Rutgers* (Holland) udarbejdede i den Anledning et Memorandum, som har dannet Grundlaget for Komiteéns Forhandlinger, der var endt med Vedtagelsen af det Forslag til en Resolution, som nu var henvist til Behandling i 3. Kommission.

Under Kommissionens Forhandlinger om denne Resolution blev der af *General Tanczos* (Ungarn) fremsat Ønske om, at Komiteén ogsaa vilde foretage nærmere Undersøgelser af Pagtens Art. 13, særlig 4. Stk., som var af stor Betydning for Sikkerhedsspørgsmaalet.

Det oplystes, at der i Komiteén havde gjort sig to forskellige Strømninger gældende, den ene, som særlig lagde Vægt paa den Sikkerhedsgrad, som Pagten i sig selv gav, og den anden, som fremhævede dennes Utilstrækkelighed.

Forhandlingerne endte med, at Kommissionen vedtog at foreslaa Forsamlingen at vedtage den af Komiteén foreslaaede Resolution med en mindre Tilføjelse. Se Bilag 1, Sp. 5681.

3. Finansiell Hjælp til Stater, der er Genstand for Angreb.

Angaaende denne Sag vedtog Delegeretforsamlingen i 1927 en Resolution (se Beretning til Rigsdagen angaaende de paa Folkeforbundets 8. Delegeretforsamling i Genève i September 1927 vedtagne Beslutninger og Ønskemaal), hvorved Raadet blev anmodet om at ville fortsætte Undersøgelserne af den Plan, den finansielle Komiteé havde udarbejdet, for at forbedre den og gøre den egnet til mulig endelig Vedtagelse enten paa en Nedrustningskonference eller paa en særlig i denne Anledning sammenkaldt Konference.

Sagen blev nu af Raadet henvist til Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén, der har ladet den behandle af et blandet Underudvalg, bestaaende af Medlemmer af Komiteén og af den finansielle Komiteé. Dette Underudvalg afgav en Rapport, hvori der fremsættes Forslag til de grundlæggende Regler for en saadan Plan. Det var nu disse grundlæggende Regler, som blev forelagt 3. Kommission til Udtalelse, for at den finansielle Komiteé derigennem kunde faa Direktiver for sit videre Arbejde med denne Sag.

Det var særlig følgende 3 Spørgsmaal, det drejede sig om at høre Udvalgets Mening om:

- Bør en saadan Plan om finansiell Hjælp ordnes gennem en særlig Konvention, eller bør den indgaa som Led i en Nedrustningskonvention.
- Bør den finansielle Hjælp anvendes, ikke blot i egentlige Krigstilfælde, men ogsaa i Tilfælde af Trusel om Krig som anført i Pagtens Art. 11.
- Skal en Raadsbeslutning være tilstrækkelig til at lade den finansielle Hjælp træde i Virksomhed, eller skal der i hvert enkelt Tilfælde indhentes Samtykke fra alle de Magter, som har underskrevet Konventionen.

Der var i Kommissionen Stemning for at give den finansielle Komiteé følgende Direktiver for dens videre Arbejde:

En Plan om finansiell Hjælp bør have Karakter af en speciel Konvention, men dog saaledes, at denne kan indsættes i en almindelig Nedrustningskonvention, den finansielle Hjælp skal ogsaa finde Anvendelse ved Trusel om Krig, og en enstemmig Raadsbeslutning bør være tilstrækkelig til at lade Hjælpen træde i Virk-